

ikke vilde føle sig bunden ved en saadan Beregning, hvis det drejede sig om andre Ting. At anstille Beregningen var noget, som det ærede Medlem kun mente, man var berettiget til, naar man gav en Gave; naar det derimod var et nyttigt Formaal, kunde man ikke anstille den. Jeg vil henstille til det ærede Medlems Overvejelse, om han egentlig kan staa ved det, han der har sagt. Der gik dog gennem det ærede Medlems Udtalelser i Gaar, selv om han var den af alle Talerne, der var mindst velvillig lige over for Forslaget, en vis velvillig Understrøm, og det ærede Medlem lod meget tydelig forstaa, at om end $\frac{7}{25}$ efter hans Mening var for meget, vilde han dog være med til et betydeligt Beløb, saaledes forstod jeg det ærede Medlem. Men naar det ærede Medlem vil være med til af Statskassen at bidrage et ret betydeligt Beløb til et Formaal, saa maa det dog være det ærede Medlems Tanke, at selv om det for ham stiller sig, som om det er en Gave, maa Formaalet dog i sig selv være nyttigt. Efter det ærede Medlems Udtalelser i Dag skulde man synes, at det ærede Medlem vilde være med til rask væk at tømme, jeg ved ikke hvor mange Millioner ud af Statskassen til ingen Verdens Nytte, blot for at give en Gave og Forøring bort. Jeg tror ogsaa, at det vil være rigtigt at minde det ærede Medlem om, at naar han i Gaar fik Beløbet op til 279 Millioner, fik han det ved en Betragtning og Beregning, som han udgav for at være en Beregning af rent almengyldig Natur, som alle og enhver maatte føle sig bunden ved, og som alle og enhver maatte erkende for at være matematisk berettiget, medens han i Dag udtrykkelig underbyggede Beregningen med den Forudsætning, at man for at erkende dens Rigtighed ogsaa skal være enig med ham i, at det er en Gave, det drejer sig om. Det forekommer mig, at disse Betragtninger af det ærede Medlem, hvormed han har villet forsvare den imponante Overdrivelse, hvori han i Gaar gjorde sig skyldig, da han vilde gøre 31 Millioner til 279 Millioner, er af en meget daarlig Bonitet. Jeg vil haabe, at de Værer, der forhandles i det ærede Medlems Manufakturhandel, ere af adskillig bedre Bonitet end dem, han finder for godt at levere her i Landstinget — men disse sidste stamme maaske fra det ærede Medlems Væveri?

Formanden: Det ærede 2det Medlem for 10de Kreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Bojsen: Jeg vil dog tillade mig lige over for den højtærede Minister at fastholde, at det Bidrag, der omhandles i § 2, i de allerfleste Tilfælde vil blive negativt. Det fremgaar af alle de Oplysninger, der følge med, at den Sum, der nu medgaar til Kirkers Vedligeholdelse, er 630,000 Kr. Naar det skal kapitaliseres med 25 og derefter multipliceres med $\frac{7}{25}$, bliver det $4\frac{1}{2}$ Mill. Kr., men den Skat, der hviler paa Tienden, udgør, som bekendt, 260,000 Kr. Kapitaliseret med 25 giver det $6\frac{1}{2}$ Mill. Kr. Men naar $6\frac{1}{2}$ Mill. Kr. skal trækkes fra $4\frac{1}{2}$ Mill. Kr., kommer der et negativt Facit, og det er det, man kalder Bidraget til de Tiendeydere, som selv eje deres Tiender. Maatte jeg faa Lov til at føje en Bemærkning til. Jeg sagde i Gaar, at der var adskillige, der havde købt deres Tiender, og havde givet Priser fra 13, 15 og op til 18 Gange Beløbet. Dette Punkt blev berørt af det ærede 5te Medlem for 1ste Kreds (Andersen), der mente, at de jo for saa vidt ikke havde noget at klage over. Herved maa det dog erindres, hvad jeg maaske ikke føjede til i Gaar, at naar Beboerne paa den Maade ere blevne Ejere af deres Tiende, have de samtidig maattet overtage Forpligtelsen til Kirkernes Vedligeholdelse. Nu hører jeg af den højtærede Minister, at denne Vedligeholdelseovre i Jylland endogsaa er forholdsvis stor. Jeg havde kun beregnet den til en Trediedel, men den skal i Jylland visse Steder være betydelig større. Naar vi altsaa have givet en Pris af det 16—18-dobbelte, saa vil det ærede Medlem naa helt op til det 25-dobbelte, naar man tager i Betragtning, at Vedligeholdelsespligten er kommen til at hvile paa Beboerne.

Formanden: Det ærede 2det Medlem for 9de Kreds har Ordet for en kort Bemærkning.

la Cour: Den ærede Minister paastaar, at det er ingen Gave, der bliver givet, men jeg vil dog spørge den ærede Minister, hvorledes han forstaar dette. En Mand har købt en Ejendom og paa Grund af den overordentlig store Tiendeydelse, der paahviler Ejendommen, har han betalt den med 1,000 Kr. mindre end ellers, og nu kommer man og forærer ham de 1,000 Kr. Mon det saa ikke skulde være en Gave? Den ærede Minister vil ikke have, at nogen af Befolkningen skal have en Gave. Jeg er derimod villig til at gaa ind paa, at de faa en Gave for at faa dette vanskelige Spørgsmaal afviklet. Den ærede